

kummerlig vilde have lært, naar han skulde staa sig det hele lært hjemme paa Akademiet i 2 Aar. I saa Henseende kan jeg ikke føle mig overbevist ved det, der er fremkommet fra den høitærede Ministers Side. Det Gæste, jeg skal indrømme, er, at det er naturligt, at, naar de unge Mennesker kun ere 2 Aar i den militære Skole, saa faae de mindre militær Uddannelse, end naar de ere der i 4 Aar; men det maa erindres, at af disse 4 Aar vare de i de 2 Aar ikke faktisk paa Akademiet, thi de vare ukafernerede, og at vi kaferner dem i 2 Aar, netop i de 2 Aar lige førend de blive Militære, hvor Kaferneringen altsaa i militær Henseende faar større Betydning, selv om den i andre Henseender faar mindre Betydning. Jeg skal villig indrømme, at Grunden til, at man kafernerer de Yngste og ikke de Ældste, vistnok ikke er militære, men andre Hensyn. Paa den ene Side sfer det for at leide de yngre Mennesker at kunne begynde en saadan Viskomhed og paa den anden Side for at passe paa dem i moralsk Henseende, hvilket de trænge mere til, naar de komme lige ind paa Skolen, end naar de have været der i nogen Tid. Det har altsaa ikke været det militære Spørgsmaal, der har været det Bestemmende til at kafernerer de Yngste i Stedet for de Ældste. Jeg tror, at Enhver vil indrømme — jeg er ikke selv Fagmand — at det for en Officer har større Betydning at blive kaferneret 2 Aar, forinden han bliver Officer, end naar han har gaaet 2 Aar i Mellemtiden og kunnet gjøre, hvad han vilde. Imidlertid bliver dette i alt Fald ikke noget Afgjørende. Nu siger den høitærede Krigsminister, at hvad der er langt værre end dette, er Forslaget om Fortsættelsesskolen for Officerer. Jeg skal med Hensyn dertil gjøre opmærksom paa, at dette Forslag ogsaa vil kunne blive Gjenstand for nogen Ændring, og navnlig kunde der være Spørgsmaal om i Stedet for Jysk og Kemi at sætte Massinklere eller i alt Fald at tilføie dette Fag, og der kunde ogsaa være Spørgsmaal om i Stedet for at forlange en aarlig Øvelse af Officererne, til de bleve 30 Aar gamle, at paalægge dem at have gennemgaaet et Kursus i et vist Antal Aar. Hvad der imidlertid er Hovedsagen, er, at vi ville opnaae, at den unge Officer, efter at han er bleven Officer, og i den Tid, hvori han ikke er udkommanderet, ikke er til Sø, skal sørge for ikke blot at uddanne sig videre, men ogsaa repetere de Kundskaber, han har staaet sig ved den første Uddannelse. Med Hensyn til dette Forslag ere vi i Overensstemmelse med, hvad der sfer i andre Lande. Eaaftrent jeg er rigtig underrettet — mine Kundskaber i saa Henseende ere ikke saa detaillerede, at jeg med Bestemthed tør paastaa det — finder noget Saadant Sted i England, hvor der er oprettet Skoler for langt ældre Officerer (En Stemme: Uden Tvang). I saa maasse er det uden Tvang der, men det er i alt Fald i Frankrig med Tvangsforsigtelse og vistnok

ogsaa i Preussen. Men naar nu dette er Tilfældet, saa er Spørgsmaalet dette: er denne Tvang da i saa høi Grad forfarvelig, som den høitærede Minister syntes? Naar den høitærede Minister bemærkede, at det vistnok vilde virke sløvende paa saadanne yngre Officerer, om de hvert Aar skulde gaa i Skole, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at naar Officeren er udkommanderet, gaar han ikke i Skole, det er kun i de Aar, hvori Officeren ikke er udkommanderet, at han er forpligtet til at gaa i Skole. Jeg skal indrømme, at der er en Feil i Ændringsforslaget, som jeg først senere er kommen til at tænke paa, nemlig at der ikke er taget Hensyn til, at Officererne kunne være til Koffardis. Dette bør naturligvis konstituere en Undtagelse, og en Bestemmelse derom maa tilføies. Jeg indrømmer strax, at dette er en Feil ved Ændringsforslaget, som beredvilligen skal blive rettet, naar vi faae den sagkyndige Medvirken fra anden Side, som der ikke er Tvivl om, at vi ville faae i Udvalget. Jeg vil kun her sige, at selv om Officeren kom til at gaa i Skole hvert Aar, og selv om han kom til noget ofte at repetere sine Kundskaber, kan dette ikke virke sløvende. For det første behøver dette Kursus efter Lovforslaget ikke at være det samme hvert Aar. Det er et Kursus i Kemi, Jysk, Artilleri og Spinnervæsen, og efter min Mening bør der ogsaa tilføies: Massinklere; men dette Kursus kan tage forskellige Sider, saaledes som det sfer paa alle høiere Uddannelsesanstalter, man kan vælge dermed og det ene Aar tage een Side og det andet Aar en anden Side af den samme Videnskab, og saaledes kommer der hos den, der følger disse Kursus hvert Aar, en forskellig og videreførende Undervisning tilveie. Dette vilde i alt Fald, efter den Form, Ændringsforslaget har, let kunne finde Sted her; det ligger fuldstændig i Administrationens Haand at forandre og variere med Kursus'et saa meget, den vil. Derhos maa jeg sige, at vore Officerer jo ikke have saa meget at bestille, og de blive navnlig ikke udkommanderede saa meget; i alt Fald ser man dem saa meget herhjemme, at det i det Mindste for Udenforstaaende synes meget tvivlsomt, hvor vidt en saadan Øvelse i en Skole skulde være mere sløvende end slet ikke at have Noget at bestille i Kjøbenhavn. Med en enkelt Undtagelse af Selskabslivet eller at en Officer kan opføre en Rotillon er Livet ofte meget sløvende i Kjøbenhavn for Officerer, der paa Grund af vore smaa Forhold ikke kunne komme ud, fordi vi mangle Midler dertil. Derfor kunne vi fra vor Side ikke erkende det Urigtige i disse Forslag; tværtimod maa der fra Udvalgets Flertals Side bestemt holdes paa, at de i Principet søres videre. Det Samme gælder med Hensyn til Underofficersskolen. Naar man har ment, at 4 Aar var en for kort Tid, og at vi med Hensyn til Underofficererne vilde komme i andre Vanskeligheder ved at holde paa dette Forslag, saa maa